

פרשת נשא

אומות העולם רואות בניזיר את האדם העליון, את הקדוש. מי שרוצה בעבודת ה' עליו לפרוש מהעולם הזה. משום כך אסרה הכנסייה הקתולית על כהני הדת שלה לשאת אשה ולחיות חיי משפחה תקינים.

אולם חכמינו מתחו בקורת נמרצת על הסגפנים למיניהם והיו שסרבו לאכול מקרבנות הנזיר היות ולא בטחו בכוננתו הטהורה. אדם ישר אין לו צורך בעינויי גוף בכדי לעצור בעד יצרי לבו. רק השטוף בתאוה נזקק לאמצעי דרסטי זה.

הרמב"ם שהיה לוחם קיצוני בניזירות מביא מאמר מהירושלמי (נדרי"ט) המחזק את דעתו: **"..לא דיק במה שאסרה עליך התורה, אלא שאתה מבקש לאסור עליך דברים אחרים?!"** חכמינו הרחיקו לכת עוד יותר - לא די שלא תוסיף עליך איסורים, אלא חובתך ליהנות מהעולם: **"אמרו בשם רב, עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראתה עינו ולא אכל" (קידושין פ"ד).**

(מתוך: ממעין האגדה א. ארזי)

שיעור שבת אחה"צ בשעה 18.00

פרשת שבוע – גילי זיוון

ימי החול		שבת נשא	
04:38←04:40	זמן תפילין /טלית	19:19	הדלקת נרות
06:00	שחרית	19:30	14:00 מנחה
08:20	שחרית ב' (בביה"ס)		
		06:45	שחרית א'
09:08←09:09	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	17:40	13:30 מנחה
19:30	מנחה משניות וערבית	14:00	מנחה (בני-עקיבא)
19:44←19:40	שקיעה	17:10	לימוד "דור לדור"
20:10	ערבית	20:17	צאת השבת

אחות תורנית- דורית רידר

שבת
שלום

”איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה” – פרשת נקרא

בפרשתנו מובאת תורת הנזיר, שכדברי הפסוק הפותח אותה, היא אכן פלא גדול.

הרש”ר הירש בפירושו לתורה עומד על הביטוי הייחודי הזה:

”פלא הוא מעשה א-לוהי, הנובע רק מרצונו של אל כל יכול והוא מחוץ לכל הקשר עם הסדר הקיים של הדברים ואינו תלוי בהם כל עיקר. נדר הוא החלטה הנובעת רק מרצונו של אדם ואין תלויה במצוות החובה המכוונות בדרך כלל את רצונו” (פירושו על הפסי’ ”לפלא נדר”, בויקרא כ”ב, כ”א)

כלומר, גם פלא וגם נדר משמעותם חתירה אל המעבר. תנועה הפורצת דרך מתוך המציאות הקיימת אל דבר שהוא מחוץ לה. והפלא הגדול הוא שלכל איש ואישה בישראל ניתנת האפשרות לצעוד בדרך הזו, גם אם באופן זמני.

ויש להדגיש – לכל איש ואישה, ללא תלות במעמד מסוים, או מוצא מסוים. בפרקים הקודמים עסקנו בצורה מפורטת במפקד השבטים ובפירוט המשפחות, ובשבט לוי עסקנו בצורה אף יותר מפורטת בתפקידיה של כל משפחה ומשפחה בתוך השבט וייעודה הספציפי בתוך עבודת המשכן. הפרקים הבאים עוסקים בחנוכת המשכן ובהקדשת הכהנים והלויים לעבודתם. לאור זאת, אין זה מובן מאליו כלל שקיימת האפשרות לנזירות לכל אדם מישראל. לא משנה לאיזו משפחה נולדת, לא משנה לאיזה מין נולדת, עדיין תוכל להיות נזיר. עדיין תוכל להיות נזירה. הכהונה אינה הדרך הבלעדית לקרבה אל הקודש.

סיפור חסידי ידוע מספר על אדם שבא אל הרב ובפיו בקשה לא שגרתית – הוא רוצה בכל מאודו להיות כהן. הרב חכך בדעתו כיצד לענות לאותו אדם מבלי להעציבו. בטרם ענה לו, שאל אותו הרב: ”מדוע אתה חפץ כ”כ להיות כהן?”. ענה אותו אדם: ”אבא שלי היה כהן, סבא שלי היה כהן, גם אני רוצה להיות כהן!!!”.

לכהונה כידוע נולדים, גם מבלי שרוצים בכך. החידוש בנזירות הוא שהרצון מכונן את קדושת הנזיר ולמוצא המשפחתי אין שייכות לכך.

לפי הפסוקים, הנזיר אכן דומה לכהן – הכהן אסור בשתיית יין בזמן עבודתו ועל הנזיר נאסר לשתות יין וכל היוצא מגפן היין. על הכהנים נאמר ”קדושים יהיו לא-לוהיהם” (ויקרא כ”א, ו), ועל הנזיר נאמר ”קדוש הוא לה” (במדבר ו’, ח). על הכהן ועל הנזיר נאסר להיטמא בטומאת מת.

אולם לנזיר יש איסור חמור יותר – ”לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם במותם”. זהו איסור שאינו נדרש מכהן רגיל אלא מהכהן הגדול. ועל כך אומר הרש”ר הירש:

”כבר הסקנו... שהנזיר הוא בבחינת כהן ביחסו לתורה. האיסור האמור כאן ”על נפש מת לא יבא וגו’ – המקביל לאיסור שנאמר בכהן גדול... מעלה את הנזיר לדרגת כהן גדול. כל עוד הוא בתחום מעגל הנזיר – בהתבודדות עם ה’ ולשם ה’ – לא יקרב אל המת” (פירושו לפסי’ ו’)

דמיון נוסף לכהן הגדול הוא ביחס אל השיער – על הנזיר לגדל את שערו כל תקופת נזירותו, והשיער עצמו נקרא ’נזר’ – ”כי נזר א-לוהיו על ראשו” (פסי’ ז’). אמנם ביחס לשיער לכהנים יש ציווי הפוך – ”את ראשו לא יפרע” (ויקרא כ”א, ז) – אולם הביטוי נזר מופיע רק ביחס לכהן הגדול, פעמיים – ”והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים... ולא יחלל את מקדש א-לוהיו כי נזר שמן משחת א-לוהיו עליו, אני ה’ ” (ויקרא כ”א, י-יב). וכן ביחס לציץ המונח על מצחו עם הכיתוב ’אני ה’ – ”ושמת המצנפת על ראשו

ונתת את נזר הקודש על המצנפת" (שמות כ"ט, ו). הנזיר והכהן הגדול מחויבים להרחיק עצמם מן המוות כי נזר ה' עליהם. קדושתם מחייבת אותם שלא להיטמא.

כך שלכל אחד מאיתנו בעצם ניתנת האפשרות להידמות לכהן הגדול ממש, ובדברי הרש"ר הירש:

"נמצא זה הכלל העולה מתורת הנזירות: כל יחיד בעם רשאי להתעלות זמנית לדרגת כהונה – ולהיות ככהן גדול – אם הוא חש צורך בהתעזנות רוחנית ומוסרית." (פירושו לפס' כ"א, "זאת תורת הנזיר")

עכשיו רק צריך לעורר בעצמנו את הרצון לכך. איך? זה כבר פלא בפני עצמו...

הלה ויסלר פורמס

אפס עם רמית אפילדסיה

במסגרת "שותפות ביחד", פרויקט שיתוף הפעולה בין הפדרציה היהודית של אזור פילדלפיה בארה"ב לבין מועצת שדות נגב, הגיעה לארץ קבוצה של 13 רבות ורבנים ממגוון קהילות המייצגות את הזרמים השונים - רפורמי, קונסרבטיבי, ואורתודוקסי. אחד הרבנים היה בעבר חניך תכנית ה-USY בסעד, שאומץ אז (1987) בחום ע"י קותי ז"ל ולאח כץ תבדל"א.

מטרת הביקור היתה לאפשר לנציגי קהילות בארה"ב להכיר מקרוב אנשים מקהילות בישראל, ללמוד על התנהלות הקהילות באזורנו בכלל, ובזמן "צוק איתן" בפרט.

בחרנו להציג את קהילתנו דרך בית הכנסת שלנו: הימצאותו במרכז היישוב – כמרכז היישוב, והעיצוב המיוחד המשתף גברים ונשים, תוך כדי הצגת עבודותיו של אמן המקום הנסי, המקשטות את אולם התפילה. בבית המדרש התכנסנו ליד שלחנות ערוכים לתפארת (תודה רבה לאריאלה כהן!) ובשלב זה הצטרפו מספר חברות וחברים מקבוצות גיל שונות. הרב ארי כיבד את המפגש בנוכחותו וסיפר מחוויותיו כרב בקהילה קיבוצית ותיקה ומתחדשת.

הנסי סיפר לאורחים על האבולוציה של מקומות התפילה בסעד מן הימים הראשונים, ועל ההתלבטויות של חברי הקבוצה במשך השנים לגבי אופי בית הכנסת. הרבנים היו מרותקים לדבריו ואחר כך סיפרו שלמדו פרק היסטוריה שאינו מופיע בשום ספר. המשתתפים מסעד הזכירו סוגיות אשר עלו לדיון קהילתי (מעבר ספר התורה דרך עזרת הנשים, למשל). אחד הרבנים שאל את הרב ארי: "אני לא מבין - למה אתה לא פוסק, ודי?!" הרב ארי הסביר בחיך שכאשר אין בעיה הלכתית, האסיפה קובעת..

האורחים התרשמו מריבוי הפנים של סעד (קבוצה קטנה של אנשים ייצגה מגוון סוגי לבוש, למשל) ומעמידתנו כקהילה חסונה בשעת מבחן – כדוגמת צוק איתן. כאשר הגיעה השעה להיפרד, הביעו רצון לשוב לביקור ארוך יותר כדי להכיר אנשים נוספים.

שרה פולק

בליל שבת - נכנסנו בשיעורו האחרון לעונה של הרב ארי, לאווירת לימוד ליל שבועות המתקרב שכותרתו: "מתורה שבכתב לתורה שבעל פה". התחלנו בשאלה הבסיסית – מדוע אסור לכתוב את התורה שבעל פה ומדוע לבסוף היא נכתבה? מסתבר שחכמינו היו ערים כבר אז לחולשת המוח האנושי שמחפש לעצמו 'הקלות' מיד ברגע שעומדת לפניו האפשרות להשתמש באמצעי חיצוני המנגיש לו את הידע. השאיפה להפנמה אמיתית של ההלכות פסלה מכל וכל שימוש באמצעי עזר מתקדמים כמו.. כתיבה. האם אנו זוכרים בעל פה את לוח הכפל כמו שדקלמנו בטרם השתמשנו במחשבוני? או את מספרי טלפון קודם המצאת הניידים? סברה אחרת מבדילה בין התורה שבכתב – תורת משה המקובעת כפי שהיא וכוחה בנצחיותה, לבין התורה שבעל פה המבארת את התורה שבכתב שכוחה בחיוניותה וביכולתה להתחדש בכל דור ודור מנקודת מבטם של חכמי אותו הדור. אם כן רק העברת מסורת ההלכה בעל פה מאפשרת את הגמישות הנדרשת, בעוד שכתובת הדברים עלולה לקשור את ידיהם של הפוסקים. ובכל זאת למה היא נכתבה?.. במבחן המציאות, קרסו שתי התיאוריות מול הקושי האדיר שבשימור המסורות לנוכח התמורות והתהפוכות שנחתו על העם היהודי. החשש לאבדן מוחלט של המסורות גבר על האיסורים והביא להצלתה של התורה שבע"פ באמצעות כתיבתה. שאלה למחשבה: האם אין חשש בעצם כתיבת שורות אלו לפגיעה בהפנמת השיעורים?..

בשבת - בשיעור פרשת השבוע עמדנו בשיעור הרב על מקור קדושתו של שבת לוי שהחליף את קדושתם של הבכורות בעקבות חטא העגל. הרמב"ם מרחיב ומחדש שיכול כל אדם להפריש עצמו בכדי לשרת את הקב"ה ולהורות דרכיו ממש כמו הלוויים. ראשי הישיבות הלא ציוניות שקפצו על דבריו של הרמב"ם כמוצאי שלל רב, פטרו את תלמידיהם מחובת השירות בצבא ממש כמו הלוויים בזמנם. נזכיר להם פרט קטנטן.. ללוויים אין נחלה בארץ כי: "ה' הוא נחלתם". אם כן, האם יסכימו לוותר גם על רכושם וקניינם הפרטי, וכדברי הרמב"ם: "יזכו בעולם הזה כמו שזכו הכוהנים והלוויים"??

בליל חג השבועות – זכינו לשיעורים מעניינים ולפעילויות מגוונות שהחלו מיד עם כניסת האשמורת התיכונה ונמשכו עד לסוף אשמורת הבוקר. לכל אחת ואחד, מטף ועד וותיק, יועד שיעור על פי השגתו וכל שנותר היה לשמור על ערנות ולא לפספס אף אחד מהם. סמוך לחצות התקיים על דוכן בית הכנסת, טקס סיום לימוד המשנה הקהילתי, בכיכובם של הילדים ובניצוחה של סלעית לזר שהשתמשה במצגות כשרות למהדרין העשויות קרטון. בין הנאומים וההקראות, בלטו דבריו של יניב עקיבא שסיפר לכולנו את סיפורו מרתק. יניב לקח על עצמו ללמוד את מסכת כתובות. במהלך הלימוד ובין הפלפולים, נחשף להלכה החד משמעית האומרת ש: "אסור לו לאדם לדור עם אשתו, אפילו שעה אחת בלא כתובה". חשש מסוים התגנב ללבו של יניב והוא פנה לפשפש בין מסמכיו בכדי למצוא את הכתובה אותה נתן לאשתו ביום חתונתם. חיפש וחיפש ולא מצא.. רץ לרב ארי וזה הורה לו לכתוב מיד כתובה חדשה. הימים ימי ספירת העומר האסורים בנישואין אולם אינם מעכבים כתובה, נמצא שמשפחת עקיבא מחזיקה כנראה בכתובה היחידה שנכתבה בימי ספירת העומר. נאחל לזוג הרבה מזל טוב וסייעתא-דשמיא, בזכות לימוד התורה.

ביום שני – 'אסרו חג שבועות יצאנו כ 40 חבריה מהחטיבה ומהתיכון לטורניר כדורסל של הקיבוץ הדתי שהתקיים בספורטק ברחובות. למרות החום הגדול, קבוצות הבנים וקבוצת הבנות הציגו הישגים מרשימים

ומעוררי גאווה ובנות התיכון אף חזרו הביתה עם גביע! יישר כוח לכל השחקנים ולכל המעודדים!. דיווחה במסירות נפש תחת תנאי שרב קיצוניים: מוריה פולק.

ביום שלישי- התארכה אשת התקשורת והסופרת עירית לינור במועצתנו, לקראת שבוע הספר הממשמש ובא. גברת לינור השנונה ירתה בקצב מסחרר וללא הפוגה את משנתה, שעיקרה: ראוי לו לאדם רציני שלא יתעסק בסיפורים מדומיינים היות והשפעתם עליו היא שלילית. ומדוע? הסיפורת (פרוזה) מייצרת בדרך כלל מצג שווא אוטופי וכשהקוראת נלכדת ברשתה היא מאבדת במשך הזמן את שיקול דעתה ותבונתה בניהול חייה האישיים. גברת לינור קובעת בצורה חד משמעית – מדעית, מטעמה כמובן, שעיקר קורבנותיה של הפרוזה הן נשים. לטענתה, שורשיה של המגיפה נטועים אי שם ברומן שנכתב בשלהי המאה השמונה עשרה "גאווה ודעה קדומה" מאת הסופרת הבריטית-גיין אוסטיין (אותו תרגמה לינור לעברית), המשכה בספרי הכיס המתורגמים מאמצע שנות השבעים הזכורים בשמם המסחרי: 'הרומן הרומנטי' שהיה נפוץ בקרב עקרות הבית וסופה בכמויות העצומות של רומנים מפוקפקים היוצאים לאור מדי שנה בארץ ובעולם. הטלנובלות דוברות הספרדית, אופרות הסבון האמריקאיות ושאר הסרטים הרומנטיים, הם המשכה הישיר של התופעה. ובכן חברים, גם כאן מדובר בתורה שבעל פה שנכתבה. ראשיתה בסיפורי האלים והמיתולוגיה בתרבות הקדומה, המשכה באגדות העם שהועברו מאב לבן, מהאם לבת או מהסבתא לנכד וסופה בסיפור הכתוב. אפילו את אופרות הסבון הטלוויזיוניות הקדימו תסכיתי הרדיו ששודרו למאזינים מפי קריין על בסיס יומי עוד בראשית המאה הקודמת. כל שנותר לנו הוא לסגור מעגל עם דבריו של הרב ארי בשיעורו בליל שבת ששאל: לשם מה נכתבה תורה שבע"פ אם הכל כבר כלול בתורה שבכתב? ומתרץ: לכן נאמר: "ודיברת **בם**". מה שנכתב נכתב, כל שאר הדיבורים והסיפורים הם לא יותר מאשר - **בוֹפֵעַ מַיִסָּס**..

יורט קימלמן

הוריס, סמיט וסבתות יקריט!

כמדי שנה, גם השנה נערוך אי"ה את "קייטנת נכדים" המסורתית. משתתפי הקייטנה הינם ילדי סעד, ונכדיהם של חברי סעד, בוגרי כיתה ו'.

השנה, נחרוג מעט מן הרגיל, ונאפשר בנוסף את הגעתם של הנכדים (בוגרי כיתה ז') אשר בשנה שעברה פספסו את הקייטנה עקב המצב הביטחוני המורכב. על מנת שתוכלו אתם, ונוכל גם אנחנו להיערך בהתאם- יש צורך להירשם **מראש** לקייטנה.

הקייטנה תיערך ב: 16.8 א' אלול- 20.8 ה' אלול.

אנא הירשמו עד לתאריך 30.6 אצל חן קאופמן 050-3456931

פרטים נוספים נפרסם בסמוך לקייטנה.

בברכת קיץ שקט, וחופש מהנה - ד"ר חן

סניף השלייקס

דיווחנו לעלון לפני שבועיים על יציאת פרויקט "סניף בשלייקס" לדרך, הפעם נרצה לשתף במפגש הראשון שהיה לנו.

ביום חמישי בערב, למרות שהיה זה לפני שבת וחג, נפגשנו במועדון לחבר חניכים, מדריכים והורים וכן כ-30 מבוגרים ומבוגרות. לאחר סבב הכרות, רותם וייס הפעילה את כולם בחידונים ובשאלות על ה"קיבוץ של פעם", ועל "הקיבוץ של היום". דוגמא לשאלות (אפשר לנסות בבית): על הצעירים הוטל לגלות מי היה/היתה סדרן/נית עבודה, מי היו מרכזי המשק לדורותיהם, מי היו האחיות בקיבוץ וכו' ועל המבוגרים הוטל למנות את כל המשפחות הצעירות שהגיעו לקיבוץ בשנתיים האחרונות.

האווירה היתה טובה מאוד וניכר שכל מי שהגיע - נהנה מאוד. הערב הסתיים בשירת "שחר עולה" בהובלתה של כרמלה.

שחר בוברובסקי הסבירה בסיום הערב את התוכנית להמשך ואת רציונל התוכנית: חיבור בין דורי שיביא ללמידה הדדית. כל חניך יקבל את "המבוגר שלו" וישמע ממנו את סיפור חייו ולאחר מכן יועלו הדברים על הכתב וישמשו כ"ספר זכרונות" קיבוצי.

לאחר הערב המוצלח שהיה לנו, התהליך הופך להיות אישי יותר וכמובן מלווה כל הזמן ע"י מדריכי הסניף.

בתקווה שנוציא מוצר מוגמר וחשוב לכולם תחת ידינו.

113 ההדרכה ויהי

כשלא נובח...

בצהרי יום השבת שמענו כלבלב נובח בלי הפסק. בדרך כלל אם אני שומעת כלב נובח, אני חוששת שיש גנבים בשטח. אך הפעם זה נשמע מוזר. הבת שלי, נירה ובעלה אהוד נחליאל הלכו לראות מה קורה לכלבלב הזה שנובח בלי הפסק, והם גילו שהכלבלב הסתבך בשיחים ולא יכול היה לצאת משם. אהוד שחרר בזהירות את הכלבלב והשקט חזר לשכונתנו.

אני חושבת שבעלי הכלבים מכירים את קול זעקתם של כלביהם והיה טוב שהם יבדקו מה קרה לכלבלבם שנמצא באיזה צרה.

יהודית אוס'נלון

יהודית אפשטיין מלא טוב להולדת הנינה

נכדה לאורנה ולרון אפשטיין, בת לדקלה ולאיתמר אפשטיין

בין "יהיה טוב" לבין "עכשיו טוב!" או: "הכל דהש!"

בחג השבועות קראנו פירוש מקסים של הרב יעקב נגן למשמעות החג. לדעתו, חגי שלוש-הרגלים מייצגים שלוש תפיסות כלפי הזמן. חג הפסח מבליט את **העבר** - מצוות החג כקורבן פסח, אכילת מצה ומרור וכמובן סיפור יציאת מצרים מכוונות כולן אל העבר- לשחזר את ההיסטוריה ולזכור את מה שקרה לנו "אז" בעבר. בחג הסוכות אנו מכוונים אל **העתיד**- מתפללים להקמת סוכת דויד הנופלת, אמנם זוכרים את העבר "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל", אולם מצוות החג מבטאות כמיהה לעתיד שבאחרית הימים יתכונן עולם אידילי של גן-עדן שיישוב ויחזור.

ובין שני החגים האלו ניצב חג השבועות שבו מודגשת **הכרה בערכו של ההווה**. החל משבועות מתחילים להביא את ביכורי הפירות למקדש. הבאת הביכורים מצביעה על הכרת הטוב לה' ועל **שמחתנו במציאות בה אנחנו חיים כאן ועכשיו**: "וייתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש...ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה'... ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' א-לוהיך ולביתך" (דברים כ"ו ט-י).

אומר הרב נגן: " חג השבועות מציב לאדם את **אתגר ההווה** בו הוא נדרש להכיר בטוב שבחייו ולומר "עכשיו טוב! "ושמחת בכל הטוב". האמירה "**יהיה טוב**" מבחינה זו היא אמירה שגויה, לא רק משום שהיא מכחישה את הטוב שכבר קיים בהווה, אלא משום שהיא שוללת את הטוב שבעתיד. מי שמתעלם מן ההווה ומתמקד רק בתקוות לעתיד, עלול להחמיץ את הטוב גם כאשר כל תקוותיו יתגשמו...

ובמה דברים אמורים?

בחג השבועות ובשבתות לפנינו נתפרסמו בעלון דברי ביקורת על ענף המזון והקייטרינג.

חלק מן הדוברים (לא כולם!) נטו לשכוח את הטוב הרב אשר משפיעים עלינו ענף המזון והקייטרינג ובחרו לירות בליסטראות (לעיתים בסגנון בוטה ממש) בענף, בעובדיו ובכוונותיהם הטובות.

(וייאמר מיד בגילוי נאות כי הכותב הוא הגיס של מנהלת ענף המזון, ולמרות זאת מבקש להביע את דעתו).

מעיד אני עליי שמים וארץ כי במשפחתנו אנו עורכים את כל קניותינו בענף המזון. תמיד אנו מתפעלים מן היחס ההוגן של הצוות. ב"שוק שיש" מקבל את פנינו בחיוך ענקי איציק דדון, בחדר-האוכל אנו נהנים משירות אדיב ומהיר של פלורה, רונית, יפה, יעקב וכל העוזרים על ידם. (יעקב מחייב אותנו עוד טרם הגיענו לקופה, כי הוא כבר מכיר את כל שיגעונות האוכל שלנו...) אנו רואים כיצד השפים ועובדי המטבח עושים ככל יכולתם לשפר ולגוון את המנות, וגם אם המרק מלוח והסלט מתוק (או להיפך) הרי "השכנים טובים בעינינו". בכלבו אנו מוצאים את כל מבוקשנו ופוגשים חברים מכל קיבוצי האיזור, או מן הגרעין של שובה, הבאים לערוך את קניותיהם דווקא אצלנו ומתקנאים בנו על הכלבו המגוון והעשיר שלנו ועל שעות הפתיחה הנוחות. (זוכרים, לדוגמה, באיזו אלגנטיות מעביר הכלבו את מוצריו ממוצרי חמץ ל"כשר לפסח", וחוזר חלילה, מיד בתום החג?)

למרות שיש לנו רכב, לעולם איננו מרחיקים לנתיבות או שדרות כי כאן כל-כך נגיש, נקי, סימפטי ונוח. ובסוף שנת התקציב אנו זוכים לבונוס נאה על קניותינו פה, לשמחתנו הרבה.

מי שחש כאילו הוא "קהל שבוי" יכול לנסוע ולחזור עם נהג-הבית ולערוך את קניותיו ב"ויקטורי" או " יוחננוף". ברור שהכלבו שלנו אינו יכול להתחרות במבצעים ובהוזלות של חנויות כלבו כה גדולות.

קיצורו של דבר: בחג השבועות, כמו בכל ימות השנה רצוי לפקוח עיניים ולומר: "עכשיו טוב!" זכינו, ב"ה, גם בענף המזון לארץ זבת דבש וחלב, להשתדלות שאין כמוה לשפר ולתקן, לשמוע תגובות מפי החברים ולהתייחס

אליהם ברצינות רבה (מתי נערך סקר שביעות-רצון על ענף-שירות אחר, שתוצאותיו פורסמו בציבור וכל חבר יכול היה לדוש בהם בעלון? בענף- המזון נערכו שני סקרים כאלו תוך חמש שנים!) ההחלטה אם לסגור את ארוחת-הצהריים של יום ששי תובא בפני האסיפה כולה והחברים הם שיחליטו על כך, ובעיות הבטיחות של חניית הרכבים ליד הכלבו כבר מטופלות – למיטב ידיעתי - במלוא הרצינות והאחריות. (אגב, הבעיה בחניה נוצרה כנראה בגלל דרישה של משרד-הבריאות.)

כאשר אנו שומעים מדי יום על עוד ועוד אנשים, אפילו ממעמד-הביניים, הנופלים מבחינה כלכלית ואין ידם משגת כדי קניית מוצרי אוכל בסיסיים או תרופות, אנשים שדאגתם העיקרית היא האם יוכלו להעניק כריך לילדיהם לבית-הספר, חובה עלינו לזכור את הטוב בהווה היום-יומי שלנו, וכמה טורחים כאן בקיבוץ למעננו.

”ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך!”

מתניה רפא

הודעה חשובה

אל חברי ותושבי סעד,

עונת גידול האמריליס בשיאה ויחד עם העלייה בטמפרטורות, יש עלייה בכמות המזיקים לצמחים. בחודשיים הקרובים יש תכנון למספר ריסוסי הדברה באתר.

אנחנו משתדלים לרסס בתנאי רוח חלשה וגם סוגרים את החממות בעת הריסוס, כך שאנו מצמצמים את רמת החשיפה למינימום. יחד עם זאת, חלק מהתכשירים נדיפים ויתכן שמי שעובר בסביבת אתר המשתלה יהיה חשוף לריח הבלתי נעים ולתכשיר ההדברה.

כל עוד יש ריח – עדיף לא להתקרב לאתר ובוודאי לא במסגרת הליכה או ריצה.

בברכה,

יצף סקולסקי

אכרונות מתלות סעד-אס"פ

כסי"צתא דשיא - איאון יואה לאכריט

”היגוה משלבת עבודה של כל הרבדים בגוף ומחברת בין גוף לנפש..”

בקיבוץ סעד - כל יום שישי

8:45-10:00

בהדרכת יובל כהן – מורה מוסמך ליוגה מטעם 'וינגייט'

לפרטים והרשמה לשיעור ניסיון 052-5373538

"בית אבי" – אינס אריאל מספרת על מסעה לצרמניה

בשבוע שעבר חזרתי ממסע שורשים בגרמניה עם ילדיי שאורגן על ידם עד הפרט האחרון. ביקרנו בסביבת פרנקפורט, בכפר הולדתו של אבי, ראינו את הבית בו הוא נולד, את בית הכנסת ואת בית הקברות היהודי וכן פגשנו אנשים שהכירו את משפחתי.

בעיר פרנקפורט ביקרתי בבית הקברות היהודי ושם ראיתי פעם ראשונה את קיברה של אימי שעליה לא ידעתי כלום עד לאחרונה, וכן ביקרתי גם בכפר בו היא נולדה. ביקרתי גם בבית הכנסת ובבית הקברות היהודי בכפר והדלקתי נרות נשמה על קברי סבי וסבתי (גיליתי לראשונה שאמי הייתה בת כהן). שיאו של הביקור היה בבית הספר בפרנקפורט שבו למדתי עד סוף 1939, וכן בטקס הנחת אבני זיכרון על אבני המדרכה (אבני נגף - 'שטולפֿרשטיין') ברחוב מוסיקנטֿנוג 45, בו נולדתי.

לסיום נסענו לטרזינשטאט לשם גורש אבי ב 1942 ושם מצא את מותו. אמרנו קדיש בחדר הקרמטוריום וליד הנהר שאליו הושלך אפרם של היהודים לקראת סוף המלחמה.

להלן הכתבה שפורסמה בעיתון הגרמני המסקר את ביקורי שם:

FRANKFURTER RUNDschau - פרנקפורטר רונדשאו

מאת: מרטיין שטיינהאגן, תרגום לעברית: גב' רונית שמעוני

הענקת תעודות לאחר 76 שנים

אינגה גרונוולד אריאל, תלמידת הפילנטרופין בנוראנד הייתה חייבת להמלט מפרנקפורט ב- 1939. בת 85 היא חוזרת לביקור.

דלתות הזכוכית המשוריינות נפערות לרווחה כאילו היו מכונת זמן. בכסא גלגלים עוברת אינגה גרונוולד אריאל דרך דלתות הכניסה של בית ספרה הישן, הפילנטרופין בנורדאנד. כילדה ביקרה בבית הספר משך ארבע שנים עד אשר נאלצה לברוח מפרנקפורט. ביום שני באה בת ה- 85 על מנת לקבל את תעודות בית הספר שלה, אשר לא יכלה לקחת עמה בזמנו. עד לפני זמן קצר נשמרו התעודות בארכיון המרכזי של הסן, שם איתר אותם הכומר פולקר מאנקוף.

"ברוכה הבאה לבית ספרך לשעבר", בירכה נגה הרטמן, מנהלת בית הספר ליכטיגפל את גרונוולד אריאל. במתחם הכניסה ניצבים עיתונאים רבים, מצלמים, "אני לא כזו חשובה", אומרת גרונוולד אריאל בשקט ומתפלאת. היא מתרוממת מכסא הגלגלים ועולה במדרגות במבנה בית הספר שנבנה ב- 1908.

היא לא חשבה שיהיה עניין רב בביקורה. אולם לראיון שנתנה לשלושת התלמידים מעיתון בית הספר היתה מוכנה. "את אמי לא הכרתי" ענתה לשאלה הראשונה של לואיס יאניס ורון אנדצוויג, שניהם תלמידי כיתה ט' היושבים לצידה של גרונוולד אריאל.

אמה נפטרה כאשר היא עצמה היתה קטנה מאד, היא מספרת. לכן גדלה בבית ילדים יהודי ברחוב הנס-תומה 24 בזכסנהאוזן. אביה, יוליוס גרונוולד, ביקר אותה שם מידי שבוע. לעתים היה מגיע גם לבית הספר ומעביר לה במהלך ההפסקה לחמניה מעבר לגדר. מבית הילדים היתה צועדת עם חברות יום יום לבית הספר, היא אומרת. עד דצמבר 1939.

ללא חברים.. גרונוולד אריאל היתה בת 9, "כאשר יצאתי". אביה עשה כל אשר לאל ידו על מנת שתוכל לעזוב את גרמניה. תחילה ללא הצלחה. לבסוף, כך היא מספרת לתלמידים, נסעה עם בן דודה הגדול ממנה לדודתו באורוגוואי דרך המבורג וגנואה למונטווידאו.

איננה נקראה שם אינס ולא היה לה קל. רק שלוש שנים נוספות הלכה לבית הספר "יותר לא הרשו לי", חברים לא היו לה. עם חברי תנועת הנוער הציונית בני עקיבא היא התכוננה למסע לישראל. "הגעתי למעשה ישר מהספינה לקיבוץ", היא אומרת. "מזה 60 שנה אני חיה שם".

בגאווה מספרת גרונוולד אריאל על שלושת ילדיה, 11 נכדיה וששת ניניה, אולם קולה נשבר כשהיא מספרת על אביה. הוא המשיך לחיות עד לבריחתה בפרנקפורט, במוסיקנטנוג 45, עד אשר בראשון בספטמבר 1942 גורש. 21 חודשים מאוחר יותר הוא נפטר במחנה הריכוז טרזינשטאט. לפני שעזבה כתב לה עוד אביה "בהקדשה ולזכרון נצח" בספר הזכרונות. היא הביאה אותו עמה ביום שני. כאשר הכומר מאנקוף קורא, לוחשת איננה את מילותיו בעל פה: "למדי לעמוד על שתי רגלייך/, לראות למדי בשתי עינייך/, שאי מחשבות משלך בראשך/, באומץ אמרי את דעתך/, מי ששיג כל כך הרבה משלו/, בידו הכלי משמעותי להיות".

הקמת האנדרטה המתוכננת: מאנקוף הינו כומר בקהילת מריה-מגדלנה בזקסנהאוזן וחקר את סיפורו של בית הילדים, בו גרונוולד אריאל חיה, המרוחק כמאה מטר בלבד מהכנסייה. עוד השנה אמורה לקום אנדרטה לזכר הילדים, הוא אומר. "חסרים רק עוד 20,000 יורו". בתחקיריו נתקל מאנקוף בתעודת בית הספר של גרונוולד אריאל. "זה לא היה קל, לשכנע את הארכיב לתת את המסמכים" הוא אומר "יש צורך בטיעונים טובים". אבל אלה היו בידיו. "אחרי הכל, גברת אריאל היא הבעלים החוקיים".

את התעודות העניק לבסוף סגן ראש עיריית פרנקפורט אווה בקר (סי.די.או). גם עבור העיר זהו יום חשוב, הוא אומר. העובדה שחיים יהודיים שוב אפשריים בגרמניה "במיוחד בבית ספר זה מהווה סימן קריאה", אומר בקר, כי בפרנקפורט "קיימת שוב קהילה יהודית חזקה". גם גרונוולד אריאל השתכנעה בכך, היא מספרת לו "הייתי גם בבית הכנסת וראיתי כמה מקומות יש בו ועד כמה הוא גדול". היא רוצה גם לבקר מקומות אחרים מנוף ילדותה. "כל רחוב מזכיר לי משהו", היא אומרת. בנה, שמלווה אותה, כבר צוחק. לפני בית המגורים של אביה היא תהיה תהיה נוכחת בהנחת שלוש אבני זכרון (שטולפרשטיינה - מרצפת מצופה נחושת המציינת את שם בעל המקום היהודי). על אחת מהן מתנוסס שמה.

את התעודות "אבדוק אחר כך", אומרת גרונוולד אריאל, כאשר היא מקבלת לבסוף את התעודות לידיה. מנהלת בית הספר נגה הרטמן מסיירת עמה במסדרונות בית הספר המשופץ "גם זה שייך לבית הספר?" שואלת אריאל גרונוולד בפליאה כאשר היא רואה את אולם בית הספר. היא נזכרת בקושי במראה בית הספר מבפנים. יותר ממראהו מבחוץ – ובאביה אשר היה מעביר לה לחמניות מעבר לגדר.

הכח 3f אנוח

שנה חלפה מאז אירועי צוק איתן. כחלק מתהליכי השיקום והעיבוד של אותם ימים אנו בונים מערך של סדנאות בהנחיה מקצועית עבור כלל הציבור. ברצוננו לעסוק בבחינת החוזקות שלנו, כפרטים וכקהילה, העצמת הצדדים החיוביים שבנו, לשתף, לחלוק, ללמוד ולהתרגש, להצטייד בכלים להתמודדות עם מצבי דחק וסיטואציות מורכבות ולגלות תובנות מחזקות.

מזמינים אתכם להצטרף ל"מסע" משמעותי ובונה, לעבד באופן מונחה ומקצועי את חוויותיכם, לרכוש מיומנויות לתפקוד במעגלי החיים השונים, ולקבל את הכח להמשיך ולצמוח.

בתוכנית לקיים 4 מעגלי שיח נפרדים:

1. הורים לילדים בגיל הרך עד כיתה ו'.
2. הורים לילדי חטיבה ותיכון.
3. בני 60 ומעלה.
4. מעגל רב גילאי- פתוח לכל.

כל מעגל יונחה ע"י מנחה מקצועי מטעם מרכז "מהו"ת ישראל", המנוהל ע"י מרים שפירא שכבר הנחתה בסעד תהליכים שונים. התהליך כולו מתאפשר הודות לתמיכת "מרכז חוסן" והמחלקה לשירותים חברתיים במועצת שדות נגב.

ה"מסע" יחל ביום ב', כ"ח סיוון, 15/6, ב- 20:30, ובו תתקיים הרצאת פתיחה של מרים ולאחריה חלוקה למעגלים השונים וסדנה. 3 מפגשים נוספים יערכו, בימי שני, בשעה 20:30, בתאריכים הבאים:

י"ב תמוז (29/6), י"ט תמוז (6/7) ו – כ"ו תמוז (13/7). מפגשים אלו יהיו סדנאיים ע"פ החלוקה וההרשמה. (פרטים מדויקים על שמות המנחים, מיקומי המעגלים ועוד – ימסרו בסמוך בהמשך).

לצורך היערכות נכונה וקבלת החלטות מושכלת תתקיים הרשמה מראש למעגלים השונים. המעוניינים ירשמו למעגל המתאים להם ואנו מצפים כי יתמידו בהשתתפותם ויגלו מחויבות לתהליך.

ניתן להירשם במייל או בתא הדואר של הנהלת הקהילה (טפסים חולקו בתאי הדואר).

ההרשמה עד יום שישי, י"ח סיוון, 5/6.

נשמח להרשמה של רבים ולפגוש את כל הקהילה, על כל גווניה, במסע הזה.

בברכה,

חיה קופלד, שחר סמיט, חמי פיש ונחום אַנדאו

אשרה ולאשרה כלם מלף טוב אַנישואי

נוצט צפ"ל אירון

שתזכו להרבה נחת ואשרה!

סיפורו של פתק

(סיפור שסיפרה מלכה אש, ביום –ירושלים השנה)

אבי, יחיאל צבי חייקין ז"ל, נפטר כשבועיים לאחר מלחמת ששת הימים, ב- י"ב בסיון תשכ"ז.

לאחר פטירתו, קיבלתי בבית החולים את שעונו ומשקפיו. שאלתי את האחיות האם במקרה נשאר דבר נוסף בין חפציו.

האחות סיפרה לי כי אגרופו של אבא היה קפוף כל-כך עד שנדרשו שני רופאים לפתוח את כף ידו.

שאלתי: "אולי אחז אבא משהו בידו?"

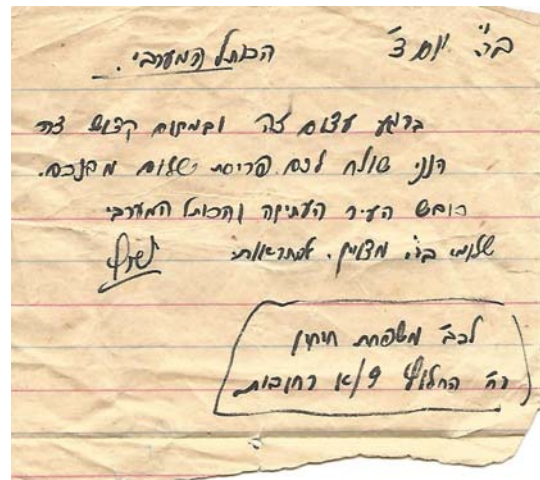
"כן"- ענתה האחיות- "חתיכת נייר".

"והיכן היא?"

"אין לי מושג. בוודאי נזרקה לאחד הפחים כאן".

חשבתי שאם אבא אחז בפתק כל כך חזק, כנראה יש כאן משהו שהיה לו מאד חשוב. למרות התחושה הלא נעימה, נברתי בפחי-האשפה ולבסוף מצאתי את שחיפשתי.

וזהו הפתק :

ב"ה יום ד'

הכותל המערבי

ברגע עצום זה ובמקום קדוש זה

הנני שולח לכם פריסת שלום מבנכם,

כובש העיר העתיקה והכותל המערבי

שלומי ב"ה מצויין, להתראות

פרץ

זהו מכתב קצר בכתב ידו של אחי, פרץ חייקין יבדל"א, חבר קיבוץ שלוחות, שהיה צנחן וזכה להיות בין משחררי ירושלים העתיקה במלחמת ששת הימים. פרץ שירבט את הפתק על דף שמצא בבית-ספר ירדני בעיר בעיצומה של המלחמה, והצליח בדרך-לא-דרך לשלוח אותו אלינו.

ואת המכתב הזה נשא אבי עימו בשעת פטירתו, אולי כדי שיהיה עבורו למליץ יושר בעולם שכולו טוב.

יהי זכרו ברוך וזכותו תגן עלינו לבריאות, אריכות ימים ושלוש.

כתבה: ח'ית ר.

מוקדש לזכרו של ר' יחיאל צבי חייקין ז"ל שהשבת חל יום הזיכרון לפטירתו.

עונתנו של מנהל הקהילה

"ואין סופים בלי התחלות"

חג השבועות חלף עבר לו ואני לפחות, התרגשתי מאד מסיום ש"ס המשניות הקהילתי בליל החג. "אשרינו מה טוב חלקנו". ישר כח לצוות שמייטה ולסלעית העומדת בראשו, לרב ארי, לוועדת דת ולבני העומד בראשה על חג עשיר ומפריח. בהמשך השבוע, יצאה החמה מנרתיקה והכתה בעז על ראשי כולנו. המזגנים פועלים במרץ והממטרות נותנות תקווה לצומח. מי ייתן ונצלח את הקיץ הזה בטוב ובשלוש ובעיקר בבטחה!

"הכח לצמוח" – מעגלי שיח

כפי שפורסם בתיבות הדאר ובלוח המודעות, אנו יוצאים לדרך עם מעגלי שיח קהילתיים. זמן רב שקלנו מה נכון לעשות "ביום שאחרי" צוק איתן ובחשיבה משותפת עם אנשי מקצוע בחרנו במעגלי השיח, בהובלת אנשי "מהות לישראל", בראשותה של מרים שפירא. במקרה או שלא במקרה, קיבלנו השבוע תזכורת לשבריריות הקיימת באזורנו, ונדמה שלא נכון לוותר על ההזדמנות החשובה לעסוק בעצמנו ובחיזוק חוסנו. אני פונה לכולנו, לפנות את הזמן ולהצטרף כל אחד למעגל המתאים לו, על מנת, שאכן תצמח לנו ברכה אישית וקהילתית מתהליך זה. תודה לצוות שדוחף את היוזמה יחד איתי: שחר סמיט, חיה קופלד וחמי ולאנשי החוסן והרווחה במועצה ובמיוחד לליאורה, נח ושרונה.

עוד קצת סבלנות

לפני שבועיים כתבתי: "אם לא יהיו עיכובים בלתי צפויים של הרגע האחרון, בשבוע הקרוב, יחלו העבודות בשיקום התשתיות וחידוש הכבישים בתוך סעד". הלשון הזהירה נבעה מניסיונם של אחרים ואכן, אשר יגורת בא לנו. מסתבר שיש עוד אישור פרוצדוראלי שלא ניתן ומונע את תחילת העבודה בשטח. כל מי שצריך דוחף קדימה בתקווה, שאכן בקרוב יצאו הכלים לשטח.

חידוש המלתחות

נשאלה שאלה בבית המדרש: "מדוע חיכו עד תחילת עונת הרחצה ורק אז התחיל שיפוץ המלתחות?". ובכן, כמו במקרים רבים בהם אנחנו זוכים למימון חוץ של פרויקטים, לוח הזמנים לא תלוי בנו. ברגע שהבנו שניתן לקבל את המימון לחידוש המלתחות, החלטנו, למרות אי הנוחות הצפויה בתחילת עונת הרחצה, שלא כדאי להפסיד את ההזדמנות וודאי לא לחכות עוד שנה. נצטרך שיתוף פעולה של כלל ציבור המתרחצים בתחילת העונה ומהר ככל הניתן נסיים את המבצע לרווחת כל הציבור.

ועוד בנושא הבריכה

מספר נקודות ודגשים לעונה הקרבה, בנוסף למה שמתפרסם בדיווח של אבישג ועדיאל.

1. כניסה בטוחה – זה לא סוד שכביש הכניסה הצר לסעד, עונת הרחצה ועונת הגזר מולידים נקודת חיכוך וסיכון בין הולכי רגל וכלי רכב, הטורדת את מנוחתנו. בעתיד עם פתיחת כביש הכניסה המתוכנן מצומת בארי התמונה תשתנה, אך חשבנו שלא נכון להתגרות בגורל ואנו נערכים לפתיחת שער כניסה נוסף לבריכה. השער החדש/ישן (זהו שער הבריכה מלפני 50 שנה...) ימוקם על השביל המוביל לשכונה, מול המיגונית הסמוכה למגרש מתקני הכושר. מיקום זה יאפשר לכל הבאים מהשכונה להיכנס לבריכה ללא חציית הכביש כלל ולבאים מכיוון הקיבוץ, יש אפשרות לחצות בבטחה במעבר החצייה. שוחחו עם

ילדיכם על נקודת הסכנה והצורך לנהוג בערנות ובזהירות. לאחר גמר שיפוץ המלתחות, יפתח גם השער הישן. כדי לשמור על הסדר, חשוב להחנות את האופניים במתקנים הקיימים.

2. שירותים זמניים – צוות הברכה נערך להתקנת שירותים כימיים עד גמר העבודות במלתחות.

3. בכל שנה, ישנו מתח בנושא אורחים המגיעים ללא ליווי. חשוב מאד שכל הורה ישוחח עם ילדיו ויזכיר להם את הכללים שהוחלטו לפני מספר שנים: מלווה לאורח מחוץ לסעד יכול להיות רק בוגר (סיום כיתה י') ומעלה. אכן, זה מאפשר לילדי החטיבה לארח את חבריהם רק אחה"צ כאשר יש הורה מלווה. חובת כולנו לשמור על הכללים ולאפשר למציל ולצוות הברכה לבצע את תפקידם האחראי.

4. למרות הכנות מוקדמות של צוות הנוי, בשל תחילת העבודה במלתחות, נאלצנו לעצור את ההשקיה בברכה וקבלת הפנים לרוחצים קצת "צהובה". סליחה מהגננים, שעמלם לא נשא פרי במקרה זה.

הנוי והנצח

נדמה שעבודות הנוי ותחזוקת הגן סובלים תמידית מעבודות תשתית ובנייה המשפרות את חיי העתיד שלנו. רק סיימנו את שיקום הגן אחרי פרויקט המיגון והנה אנחנו בפתחם של מספר פרויקטים: חידוש הכבישים, החלפת גגות אסבסט שיפוץ קוביות ועוד. חשוב לי להאיר את עיני כולנו, שכל פרויקט כזה משבש את שיגרת העבודה בנוי משני היבטים: הצורך בהיערכות מקדימה ומזעור נזקים מחד ותיקון וחידוש הנוי לאחר העבודה. ריבוי העשייה משליך על ההספקים של צוות הנוי ופוגע בהכרח בשגרת אחזקת הגן הגדול שלנו. זו הסיבה שבפינות כאלה ואחרות, אנחנו רואים עשבייה שעולה ומרימה ראש או שיחים שלא נגזמו בזמן. איציק יחד עם צוותו המסור, עושים מאמץ לצמצם פערים ולקבל החלטות נבונות של סדרי קדימויות.

שמח תשמח רעים האהובים

מוריה פולק ובח"ל עמר לנדאו הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים, בע"ה, ביום חמישי כ"א מנחם אב (06.08) כאן ק"ק סעד, בכפוף להנחיות יו"ר צח"י... הזוג יתחיל את דרכו במרכז שפירא. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים שרה ויורם, עידית ונחום לסבא אדו ולכל בני המשפחות!

שבת שלום וקיץ טוב

נחום אַנדאָו

שבת חתן

אַחַר הַמַּנְיִין הַשְּׁנִי יִצְרֵק בַּמִּוֹצֵדוֹן אַחֲרֵי קִידוּשׁ

אֶרְבֵּא נִישׁוּאִיהֶם עַל נֹעַם וְלִירוֹן

הַצִּיּוֹר מוֹמֵן - מִשְׁפַּחַת בֵּאָס

עונת הרכזה נפתחת

ביום שני הקרוב, י"ד בסיוון (01.06) תיפתח בע"ה הבריכה. בימים הראשונים יתבצעו עדיין עבודות בנייה במלתחות החדשות וכולנו נצטרך להיערך בהתאם. (פרטים סופיים ומדויקים נפרסם ביום א') המציל יהיה יוגב צרפתי מקיבוץ יד מרדכי, שכבר עבד בסעד בעונה קודמת. עדיאל גינזבורג המפעיל ואבישג אדור, המנהלת.

חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה:

1. אין לשחות בבריכה ללא מציל.
2. יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
3. יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים אלא להגיע לבריכה בזמן הנקוב.
4. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (על פי החלטת הנהלת הקהילה).
5. אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית.
6. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך אבישג. יש לפנות את שטח הבריכה עד 22:45. מחיר סמלי של 50 ₪ ייגבה עבור אירוע פרטי למימון חלק מהוצאות.
7. יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך.
8. אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם. מארח יכול להיות מגיל תיכון (סוף כיתה י') ומעלה. אנא עזרו לנו להימנע מחוסר נעימות מול האורחים שלא נוכל להכניסם לבריכה.

שעות פתיחת הבריכה:

תשומת לב רבה הוקדשה והושקעה בהפקת לקחים משנים קודמות ולהערות הציבור בנוגע לשעות פתיחת הבריכה ולחלוקה בין הקבוצות השונות. גם השנה כונס צוות לצורך חשיבה בנושא ובו לקחו חלק: קובי אברהם, אבישג אדור, עדיאל גינזבורג, נחום לנדאו, זהבה ברט וגדי סמואל.

קיץ טוב ועונה מהנה ובטוחה

עדיאל ואבישג

איציק וליא, אסתר זיוון ולכל המשפחה

מזל טוב כפוף להולדת הנכדות-נינות

בת אהבה ולאלף בן אהרון

ובת אשירה ולאוסי נווה

שעות פתיחת הבריכה לחודש יוני

(גזור ושמור במקום בולט)

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-8:30	שחיניות נשים
14:00-15:00	נשים
15:00-18:00	משפחות
18:00-19:00	שחיינים מעורב

שעות הפתיחה	ימים א, ג, ה
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-8:30	שחיניות נשים
14:00-15:00	נשים
15:00-17:00	משפחות
17:00-18:00	נשים
18:00-19:30	גברים

שעות הפתיחה	יום ו / ערבי חג
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-8:30	שחיניות נשים
13:00-14:30	נשים
14:30-16:00	גברים
16:00-18:00	משפחות

קיץ נעים ובטוח!

צדיאף ואביש

מועצת רכב

מומלץ כבר כעת לבצע הזמנת רכבי 7 מקומות לחופשות המתוכננות לתקופת החופש הגדול.

השיבוץ הוא על בסיס רכבים פנויים.

נסיעה בטוחה

תרומת דם

ביום ראשון 31.5 תתקיים תרומת דם במועדון לחבר בין השעות: 16.30-19.00

ניידת התרומת הדם מגיעה אלינו במיוחד ומותנית במינימום תורמים.

אנא עשו כל מאמץ להגיע!

113 תרומת הדם